

Can Maresme o Can Joan Canyellas i Maresme

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Can Cortada, al quadrant nord-oest del terme, dins el Parc del Montnegre i el Corredor.
Emplaçament	A través del camí de terra que uneix Ca l'Oller i el Pla dels Forcs.
Alçada:	240

Coordenades:

Latitud:	41.64141
Longitud:	2.54989
UTM Est (X):	462514
UTM Nord (Y):	4610061

Classificació

Número de fitxa	08193 - 10
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVI-XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL
Número inventari	IPA 8958/4204-I
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	002300100DG61A0001EL, 08192A013000430000KG
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio

Descripció

Masia de 15 metres de façana i 16 de fondària composta de planta baixa, pis i golfes, amb coberta de dos aiguavessos amb el carener perpendicular a la façana principal. Es tracta, en origen, d'una masia de tipus basilical amb tres crugies que donen lloc a tres eixos verticals de composició simètrica. Com correspon a aquesta tipologia, la nau central és lleugerament més alta que les laterals, com és de veure en el segon tram de l'edificació.

La façana principal està arrebossada i orientada a sud-est. Presenta portal central d'arc rebaixat flanquejat per una altra porta allindada i una finestra amb reixa de ferro forjat. A la primera planta hi ha tres balcons ampitats amb barana de ferro i, a les golfes, una balconera central amb ampit de balustres ceràmics. Els tancaments són de fusta i estan protegits amb persianes de corda.

A la part superior, entre l'eix central i l'eix dret, hi ha un rellotge de sol de forma rectangular pintat amb bau de Montserrat amb la inscripció 'AÑO 1877' a la part de dalt i el nom de 'JUAN CAÑELLAS I MARESMÁ' a la part de sota, amb numeració àràbiga i senyal per a les mitges hores.

La façana és coronada per un ràfec amb imbricacions de maó pla en forma d'escates.

En el tram posterior de la masia corresponents a les crugies laterals apareixen cobertes esglaonades més baixes. La del sector nord-est adopta forma de cobert i acull una premsa i cup de vi. Dites façanes apareixen sense compondre, amb llindes, brancals i ampits de pedra ben escairada. Les finestres acostumen a ser reixades.

Adossada al nord-oest hi ha la masoveria, de planta rectangular, que es compon de planta baixa i pis, amb coberta a dues vessants i carener paral·lel a la façana on hi ha l'accés.

A l'est, hi ha un conjunt de construccions agrícoles, actualment en desús. El pas entre la masia i aquestes edificacions és tancat per pòrtic, que fa de baluard. En una plataforma inferior, hi ha una antiga mola de pedra d'un trull d'oli, així com una bassa amb rentador i un abeurador que s'alimenten amb aigua de mina.

Al nord, a l'altre costat del camí d'accés i en una plataforma superior, hi ha l'antic paller, que conserva l'era enrajolada. Es tracta d'un edifici de planta rectangular obert al sud i amb coberta a dues vessants sustentada per la part davantera sobre un pilar de carreus ben escairats.

Observacions:

La masia es troba situada a la vessant de solell d'un repeu del Pla del Montserrat, en una clariana dins d'un bosc d'alzines i sureres. S'hi accedeix a través d'un camí de terra que enllaça Ca l'Oller amb el Pla de Forcs, al qual s'arriba pel camí a coll Senís, Cal Paraire i Sant Celoni.

Protecció:

Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2006. Nivell de protecció B.

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-27.

Història

La masia apareix representada amb el nom de 'Can Maresma' en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 del Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914. El mateix any apareix també grafiada amb el nom de 'M. Maresma' en el full del Mapa Geológico y Topográfico de la Provincia de Barcelona a escala 1:40.000 corresponent a la Región Cuarta o del Río Tordera.

A l'Arxiu General d'Índies es conserva un expedient de l'any 1807 en què els germans Joan i Pau Cañellas, "hijos de José Cañellas y de Teresa Cañellas y Maresma", sol·liciten permís per embarcar-se amb destinació a Amèrica "para pasar a Santa Marta, a la casa de comercio de su tío José Maresma". Durant la Guerra Civil, el Consell Municipal de Vallalta del Maresme va requisar la finca en absència del seu propietari, Josep Cañellas Torrus, considerat afecte al bàndol nacional.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2003). Coneix Sant Iscle de Vallalta. Canet de Mar. Edicions Els 2 Pins, p. 54.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2004). Petits paisatges de Sant Iscle. Canet de Mar. Edicions Els 2 Pins, p. 16.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2016). Pla especial urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre III, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-27, pp. 315-323.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Normes urbanístiques (text refós). Relació d'edificacions, núm. 1, p. 104.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Sant Iscle de Vallalta, la porta del Montnegre. Sant Iscle de Vallalta: Parc del Montnegre i el Corredor, p. 16.

ARXIU GENERAL D'ÍNDIES. Indiferent General, 2138, Núm. 128. Juan Cañellas y Pablo Cañellas, 1807.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA. ANC1-1-T-6844. 'Comissió de Responsabilitats. Registres núms. 6262 i 6263 de 12 de febrer de 1938'. Comitè d'Apropiacions. Expedients de confiscació; adjudicació i reclamació de béns confiscats del Maresme: Montgat, Òrrius, Palafolls, Pineda de Mar, Premià de Mar, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Cebrià de Vallalta, Sant Iscle de Vallalta.

DIPUTACIÓ DE BARCELONA (1989). Inventari d'edificacions. Annex 2. Pla especial del Montnegre i el Corredor (Serralada de Marina). Element núm. 29. Barcelona: Servei de Parcs Naturals.

GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura. Ref. Núm. 8958.

